

- har vedtaget artikel 3, stk. 1, i dekret af 3. september 1999 fra ministerrådets præsident, benævnt »Retningslinjer og koordinerende bestemmelser til ændring og supplerung af de tidligere retningslinjer og koordinerende bestemmelser om anvendelsen af artikel 40, stk. 1, i lov nr. 146 af 22. februar 1994 om bestemmelser vedrørende vurderingen af indvirkningen på miljøet«, som ændrer litra i) og l), i bilag A til dekret af 12. april 1996 fra Republikkens præsident benævnt »Retningslinjer og koordinerende bestemmelser om anvendelsen af artikel 40, stk. 1, i lov nr. 146 af 22. februar 1994 om bestemmelser vedrørende vurderingen af indvirkningen på miljøet«, og som gør det muligt at fritage projekter for anlæg til nyttiggørelse af farligt og ikke farligt affald med en kapacitet på over 100 tons om dagen, som er omfattet af bilag I til direktivet, fra den procedure til vurdering af indvirkningen på miljøet, der er fastsat i direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1
- har vedtaget artikel 3, stk. 1, i dekret af 3. september 1999 fra ministerrådets præsident, som fastsætter et uegnet kriterium for afgørelsen af, om et projekt, der er omfattet af bilag II til direktivet, skal vurderes hvad angår dets indvirkning på miljøet, eftersom kriteriet kan udelukke projekter, der har en væsentlig indvirkning på miljøet, fra en miljøvurdering.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. november 2006
— Staatssecretaris van Financiën mod Joustra, B.F.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-5/05) (¹)

(Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — direktiv 92/12/EØF — punktafgifter — vin — artikel 7-10 — fastlæggelse af den medlemsstat, hvori afgiften forfalder — privatpersoners anskaffelse til eget brug og til andre privatpersoners brug — transport til en anden medlemsstat ved en transportvirksomhed — ordning, der finder anvendelse i bestemmelsesmedlemsstaten)

(2006/C 331/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Joustra, B.F.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 7, 8 og 9 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1) — vin købt uden økonomisk vinding for øje i en medlemsstat af statsborgere i en anden medlemsstat og transporteret af et firma fra den sidstnævnte medlemsstat — punktafgifter betalt i den første medlemsstat

Konklusion

Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, som ændret ved Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992, skal fortolkes således, at direktivets artikel 7, og ikke dets artikel 8, finder anvendelse, når som i hovedsagen en privatperson, der ikke optræder erhvervsmæssigt og ikke handler med økonomisk vinding for øje, i en første medlemsstat til eget brug og til andre privatpersoners brug erhverver punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug i denne medlemsstat, og på egne vegne lader dem transportere til en anden medlemsstat af en transportvirksomhed, der er etableret i denne anden stat, således at punktafgifterne også opkræves i denne stat. I henhold til direktivets artikel 7, stk. 6, godtgøres punktafgifter, der er erlagt i den første stat, i et sådant tilfælde i henhold til direktivets artikel 22, stk. 3.

(¹) EUT C 69 af 19.3.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. november 2006
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-32/05) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2000/60/EF — manglende underretning om gennemførelsesforanstaltninger — forpligtelse til at vedtage en national rammelovgivning — foreligger ikke — ufuldstændig eller manglende gennemførelse af artikel 2, artikel 7, stk. 2, og artikel 14)

(2006/C 331/11)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved S. Schreiner, som befuldmægtiget, og avocat P. Kinsch)